

Република Србија
Тужилаштво за ратне злочине

**ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ**

4. јун 2014.

На основу чл.333. ст.2. чл. 331. ст. 1. у вези чл. 43. ст. 2. тач. 5. Законика о кривичном поступку и чл. 3. и 4. Закона о организацији и надлежности државних органа у поступку за ратне злочине, подижем

О П Т У Ж Н И Ц У

Против:

МИОДРАГА ЖИВКОВИЋА, зв.„Мија“, држављанин [REDACTED],

[REDACTED] против њега се не води поступак за које друго кривично дело, налази се у притвору по решењу Вишег суда у Београду, Одељења за ратне злочине бр. Ки По2-1/2014 од 07.05.2014. године, исти му се рачуна од 06.05.2014. године када је лишен слободе.

Што је:

Дана 14.06.1992. године у вечерњим часовима у Бијељини, у Босни и Херцеговини (БиХ) као припадник добровољачке јединице при српским оружаним формацијама, кршећи правила међународног права за време оружаног сукоба који је тада постојао на простору БиХ, а није имао карактер међународног сукоба, између наоружаних формација српског, хрватског и муслиманског народа који живе у БиХ, противно чл. 3. ст. 1. тач. 1ц) ИВ Женевске конвенције о заштити грађанских лица за време рата од 12.08.1949. године („Сл. лист ФНРЈ“ бр. 24/50), и чл. 4. ст. 1. и ст. 2. тач. а) и тач. е) Допунског протокола уз Женевску конвенцију о заштити жртава немеђународних оружаних сукоба (Протокол ИИ) од 12.08.1949. године („Сл. лист СФРЈ“ бр. 16/78-Међународни уговори), према цивилним лицима која не учествују у непријатељствима, а у односу на које се мора поступати у свакој прилици

човечно, без икакве неповољне дискриминације засноване на етничкој или верској припадности, насилно поступао, вршио силовања и примењивао нарочито увредљиве и понижавајуће поступке којима се вређа лично достојанство,

па је тако:

након што је њему и припадницима добровољачке јединице Драгану Јовићу, Зорану Ђурђевићу и Алену Ристићу против којих је поступак правноснажно окончан, у разговору у кафићу „Треф“, мештанин Д.Ц. (против кога се поступак одвојено води у БиХ) рекао да у граду живи муслимански екстремиста Авдић Рамо, да набавља оружје за Муслимане и да у својој кући има оружја, сви заједно постигли договор да оду до његове куће, до које су се довели путничким возилом марке „Застава 128“, где им је Д.С. показао кућу Авдић Рама, након чега су наоружани ватреним оружјем и униформисани, сем Д.С. који је био у цивилној одећи, ушли у кућу тражећи оружје од Авдић Рама, па када им је исто предато, извршили претрес куће, одузели новац и накит, да би потом уз претњу оружјем, у присуству Авдић Рама, његове супруге и синова, принудили Рамову ћерку и снаху, да са себе скину сву одећу, а затим у ходнику и у суседној просторији над њима наизменично вршили силовања и противприродни блуд, стављајући им своје полне органе у уста, након чега је Драган Јовић ставио цев аутоматске пушке у уста ошт. Авдић Раму и извршио опаљење, чиме га је лишио живота, а затим су напустили кућу, потеравши испред себе ошт. А.Н. и ошт. А.Х. кроз град, голе и босе, додатно их мучећи и понижавајући на тај начин, као и А.Н. који је био обучен, да им покаже ко има возило у комшилуку, а обзиром да се њихово возило претходно заглавило у каналу поред пута и да није могло да се покрене, па стигавши до куће Т.Д, ушли у кућу и од исте одузели новац, накит, кључеве од возила и возило марке „Југо 55“, којим су се удаљили са лица места, водећи са собом ошт. А.Н. и ошт. А.Х, успут оставивши С.Д. у граду, након чега су наставили пут ка Брчком, да би доласком у место зв. „Љељенча“, Општина Бијељина, зауставили возило и испред возила поново наизменично вршили њихово силовање и противприродни блуд, стављајући им своје полне органе у уста и у анус (чмар), да би их потом, голе и босе оставили на путу и удаљили се са лица места,

чиме је извршио кривично дело ратни злочин против цивилног становништва из чл. 142. ст. 1. Кривичног закона Савезне Републике Југославије (КЗ СРЈ) у саизвршилаштву у вези чл. 22. истог Закона.

ПРЕДЛАЖЕМ

Да се пред тим судом закаже и одржи главни претрес, на који да се позову:

И – Тужилац за ратне злочине,
ИИ – оптужени Живковић Миодраг, кога привести из притвора Вишег суда у Београду,
ИИИ – бранилац оптуженог,
ИВ - законски заступник иза пок. Авдић Рама,
В – сведокиње ошт.
ВИ – сведоци:
ВИИ – вештак

Да се у доказном поступку изврши увид у:

- записник о увиђају Основног суда у Бијељини бр. Кри. 94/92 од 15.06.1992. године,
- извештаји о гинеколошком прегледу и извештај о прегледу вагиналног секрета ошт. А.Н. и ошт. А.. од 15.06.1992. године,
- потврде о одузимању и враћању предмета кривичног дела,
- записник о препознавању овог суда од 26.01.2011. године као и албум фотографија у списима,
- записник о испитивању сведока С.Б. из истраге од 11.08.2009. године (у смислу чл.406. ст.1. тач.1. ЗКП),
- прибављене целокупне списе предмета Вишег суда у Београду – Одељења за ратне злочине бр.К-По2.7/11 и пресуду тог суда под истим бројем од 04.06.2012. године, као и у пресуду Апелационог суда у Београду бр.Кж1.По2.6/12 од 25.02.2013. године,
- извод из КЕ за окривљеног,
- решење о одређивању притвора окривљеном и наредбу о издавању потернице од 15.12.2010. године, решење о прекиду истраге од 05.05.2011. године, као и решење о одређивању притвора окр. од 07.05.2014. године, те продужење притвора од 27.05.2014. године.

Да се према окривљеном продужи притвор сходно чл. 211. ст. 1. тач.1. и тач.4. ЗКП-а.

Имајући у виду напред изнето, налазим да прикупљени подаци који се односе на кривично дело и окривљеног као извршиоца истог, пружају довољно основа за подизање ове оптужнице.

Предлог да се према окр. продужи притвор у смислу чл. 211. ст. 1. тачка 1. ЗКП-а, заснива се на постојању околности које указују на опасност од његовог бекства уколико би био пуштен из притвора. Ово стога јер се ради о лицу без сталног

запослења, које често мења места свога пребивалишта односно боравишта и које није било достижно органима гоњења од 2010. године. Осим тога, по нашем мишљењу стоје и разлози за продужење притвора окривљеном у смислу члана 211. ст. 1. тачка 4. ЗКП-а. Наиме, за ово кривично дело прописана је казна затвора преко 10 година, а начин извршења односно тежина последице кривичног дела (које се огледају у чињеници да је окривљени без икаквог основаног разлога, само због тога што се ради о лицима друге етничке, односно верске припадности, те сумње да наводно наоружавају другу страну у сукобу, муслиманску, заједно са поменутиим лицима, упао у кућу њима непознатих лица, при чему су им одузели новац и оружје које су легално поседовали, те пред укућанима лишили одеће и извршили вишеструко наизменично силовање две млађе жене из њихове породице, од којих се једна пар дана раније породила, при чему је Јовић Драган према цивилном лицу које није пружило било какав отпор извршио убиство пуцајући му у уста, након чега су повели поменуте жене, голе и босе кроз град, додатно их на тај начин понижавајући, да би потом упали у кућу жене инвалида, одузели јој новац, накит и возило, након чега су по изласку из града поново вршили наизменично вишеструко силовање наведених жена, праћено оралним и аналним односом) у својој међусобној повезаности и укупности довеле су до узнемирења јавности, а доводе и сада, које може угрозити несметано и правично вођење кривичног поступка, па је оправдано продужити му притвор.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ

Душан Кнежевић